

Примѣри: *Ich antworte ihm*, азъ му отвѣщавамъ; и *ich beantworte seinen Brief*, азъ му отвѣщахъ на писъмо-то. *Ich diene ihm*, азъ му служъ и *ich bediene ihn beim Tische*, азъ му услужвамъ на трапеза-та и проч.

3.) Оніе же дѣйствителни глаголи у които, както се обжрнатъ въ страдателно значеніе, не може да ѹмъ се обжрни сказуемо-то въ именителенъ падежъ, не приѣмватъ вынителенъ, но дателенъ падежъ. На примѣръ: *Ich lehre meinem Bruder die Geschichte*; а не *Ich lehre meinen Bruder die Geschichte* азъ учъ братъ си исторіѹ-тъ; защо-то не можи да се кажи: *Ich werde die Geschichte meinem Bruder gelehrt*.

4) По многото возвратни глаголи управляватъ вынителенъ падежъ; примѣри: *Ich schäme mich*, срамъ ме е; *ich benehme mich*, носъ се, и проч. Исключенія: *Ich bilde mir ein*, азъ си въображявамъ. *Ich vertraue mir nicht, es ihm zu sagen*, азъ не му се довѣрявамъ да му кажъ това. *Ich nehme mir vor, ich setze mir vor*, азъ имамъ намѣреніе. *Ich stelle mir vor*, въображявамъ си; и проч.